Година I. Варна, 22 Декемврий 1916 г. Брой 88.

5 ст.

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

5 ст.

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

БЮЛЕТИНЪ

Отъ щаба на Дѣйствующата Армия.

21 Декемврий 1916 год.

Македонски фронтъ.

Въ Битолско редъкъ артилерийски огънь. Въ завоя на р. Черна силенъ артилерийски огънь; една неприятелска атака по височината източно отъ 1050 — биде отбита отъ германскитѣ войски съ прѣграденъ огънь и съ ржчни бомби. Източно отъ р. Черна оживенъ артилерийски огънь.

Отъ двѣтѣ страни на Вардара и край Бѣласица редъкъ артилерийски огънь. По Струма артилерийска дѣйность и патраулни схватки. Неприятелски пѣхотни групи се опитаха да настжпятъ южно отъ Сѣресъ, но бидоха разпрѣснати съ огънь.

Ромжнски фронтъ.

Въ Добруджа по цѣлия фронтъ се завързаха боеве. Въ източно Влашко нищо ново.

Изгубени сж петь агнета на 16 текущи, въ лозята около VI участъкъ, отъ които четиритѣ бѣли и едното черно.

Умолява се, който ги намѣри да ги прѣдаде въ централния полицейски участъкъ. 3—3

КУПУВАТЪ СЕ

АКЦИИ

отъ дружествата: „Б. Т. Параходно“, Пивоварното „Галата“, „Рѣшителность“ и „Ермисъ“. Продавачитѣ да се отнасятъ до

ПЕТКО КИРЧЕВЪ — Варна.

Печатница „ЗОРА“ — Варва.

Историята и теорията на империализма.

Днесъ ученитѣ обясняватъ по два начина произхождението на империализма: исторически и социалистически. И двѣтѣ обяснения сж интересни, но ний нѣма да говоримъ за тѣхъ. Искаме да запознаемъ читателитѣ, какъ обяснява империализма проф. на градския университетъ д-ръ Шумпетеръ въ засѣданието на социологическото дружество въ Виена.

Само една отъ всесвѣтскитѣ тенденции на всичкитѣ народи намира своето обяснение въ реалнитѣ интереси, за които нужно е да се воюва. Другата часть на националнитѣ борби така не може да се обясни. Въ тая именно часть има една воля за война зарадъ самата война, едно желание за експанзия безъ рационални причини и безъ опрѣдѣлени граници, което възпламенява фантазията на хората и ги кара да мечтаятъ за величието и особено призвание на своя собственъ народъ, безъ да има въ това конкретни национални интереси. Това е именно проблемата на империализма. Понататъкъ професора споменува за разни империализми: за завоевателнитѣ войни на ассирийцитѣ и римлянитѣ. Нито италиянския селенинъ нито земледѣлската аристокрация на стария Римъ не сж били настроени империалистически. Потикъ къмъ безгранична експанзия идваше отъ режима на цезаритѣ, които сж се издигнали отъ военни успѣхи и се подържаха отъ военнитѣ. Цезарь, армията и долнитѣ класи на народа (plebs) тикаха се къмъ нови заоевания и милитаризираха постепено народния духъ, а не народнитѣ римски класи и сената, които отначало се противиха на подобни тенденции. Хубавия примѣръ за единъ такъвъ процесъ отъ по-ново врѣме прѣдставлява политиката на Наполеона. Французкия империализмъ е рожба на аристокрацията и служеше на цѣлитѣ на аристокрацията и стоящата въ нейна служба бюрокрация. Рускиятъ империализмъ служеше сжщо на интереситѣ на военнитѣ кржгове и на група властимеющи, защото никоя държава нѣма по-малка нужда отъ експанзия отколкото Русия, съ своята огромна територия, рѣдко населенне и липса на капитали. Английскиятъ империализмъ бѣше само една фраза, съ която Дизраели се силеше да запази изчезващето влияние на консерваторската партия, империализма на Чамберлена бѣше стрѣмление на аграрцитѣ и на стоманенитѣ фабриканти да наложатъ покровителствени мита.

Така се обясняватъ въ историята тенденциитѣ за експанзия на много нации, безъ да сѫществуватъ за тия нации реални нужди за такива завоевания. Завоевателната политика отъ гледището на нациитѣ е безпрѣдметна, тя води къмъ безсмилени войни, причинитѣ на които сѫ чисто случайни, обаче вѣрно е, че задъ военно настроенитѣ класи и групи и се криятъ лични интереси на извѣстни финансови групи, на разни индустриалци (напр. на орѫжията) и др., които гледатъ отъ своя страна да прѣдизвикватъ войни. Сѫщо държавитѣ подържатъ съ разни срѣдства военното настроение срѣдъ маситѣ, така щото на гледъ имаме работа съ националния империализмъ. Слѣдователно империализмътъ е атавизмъ и именно като такъвъ той трѣбва да изчезне отъ историята на човѣчеството. Непрѣстанната национализация на нашия животъ, ужасающитѣ послѣдствия на подобни опити, а прѣди всичко въздигането на социалнитѣ срѣди, на които мислитѣ и чувствата сѫ антиимпериалистически, ще прѣмахне империализма за винаги.

Обясненията на Шумпетера не съвпадатъ съ обясненията на др. учени и политици. Той гледа да бѫде неутраленъ, но все таки неговитѣ обяснения не сѫ достатъчни и окончателни. Историческитѣ закони на социалната еволюция сѫ много сложни и не е туку тъй лесно да се откриятъ и опрѣдѣлятъ окончателно. Р.

Б. Р. Националниятъ империализмъ, съ който авторътъ на статията обяснява кървавитѣ войни на държави и народи, нѣма нищо общо съ послѣднитѣ нѣколкогодишни войни на българския народъ, които той води за обединение и за самоотбрана.

ОБЯВЛЕНИЕ №1101

Въ допълнение на обявление № 10934, Варненското Комендантско Управление извѣстява на всички неслужили отъ наборитѣ 1889, 1890, 1891 и 1892 год. включително, че и тѣ трѣбва да се явяватъ въ Комендантството въ опрѣдѣления срокъ, за да имъ се прѣгледатъ уволнителнитѣ билети.

Отъ Комендантството.

РАДИОТЕЛЕГРАМИ

Берлинъ, 22. XII. 1916.

Западенъ фронтъ Северно отъ Арасъ проникнатитѣ слѣдъ силенъ огънь английски отдѣления въ нашитѣ линии бидоха контра атакувани и изхвърлени обратно. По двата брѣга на р. Сома на мѣста артилерийския огънь се усили значително. Западно отъ Вилъ Де Карбонелъ Гвардейскитѣ гренадири и източно Прускитѣ Мусаетари отхвърлиха неприятеля отъ окопитѣ му и слѣдъ като взеха 4 офицера и 26 войници и 1 картечница, по запоnѣдь, се завърнаха обратно. Въ множество въздушни борби и вслѣдствие противоаеропланенъ огънь въ областьта на Сома неприятеля изгуби 7 хвърчила.

Група армии на Прѣстолонаслѣдника. Освѣнъ слабия артилерийски огънь, нѣхотни дѣйствия отъ значение нѣма. По фронта на Айзне бидоха отбити нѣколко патраулни нападения.

Източенъ фронтъ. Между Двинскъ и езерото Нарочъ отъ врѣме на врѣме артилерийския огънь се усили. Атакитѣ прѣдприети отъ руски части северно отъ езерото Труснияту пропаднаха. При Стоходъ северно отъ Хеленинъ,руситѣ се опитаха наприздно да си повърнатъ почвата, отнѣта имъ прѣди нѣколко дни. Четирикратното руско щурмуване при Местиканеши на лѣвия брѣгъ на Златна Бистрица пропаднаха. По-нататъкъ южно неприятеля бидѣ прогоненъ отъ нѣколко постове.

АТИНА, с. д. Куриере Де Ла Сера. Вторникъ вечерьта Грѫцкото правителство прѣдаде на Италианския и Руския посланици протестационна нота, съ която иска да се възвърнатъ обратно островитѣ Сира, Наксосъ, Фаросъ, Самосъ и Санторини, които сѫ взети съ сила отъ Венизелиститѣ съ помощьта на съглашенцитѣ, въпрѣки факта, че населението е останало вѣрно на Краля.

Група армии на генералъ фелдмаршалъ фонъ Макензенъ: Въ Голѣма Влахия артилерийския огънь се усили въ планинитѣ. Добруджанската армия отхвърли неприятеля отъ нѣколко позиции.

Македонски фронтъ. Германски йегери запазиха твърдо отъ силно атакуващитѣ руски войски височинитѣ източно отъ Паралово при завоя на р. Черна.

ВИЕНА. Морския Оберъ Л-тъ Комптонъ е освободенъ отъ английски плѣнъ и изпратенъ въ Швейцария като размѣненъ плѣнникъ. Взимайки прѣдъ видъ общото политическо положение, прѣдложението за съставяне новъ кабинетъ на д-ръ Шпицъ Мюлеръ е повърнато обратно въ рѫцѣтѣ на императора Карлъ — слѣдъ което съ образуване новъ кабинетъ е натоваренъ министърътъ на земедѣлието графъ Аламъ Мортенекъ.

Споредъ българския бюлетинъ отъ 20/XII настѫплението на българскитѣ войски продължава по линията Бабадагъ—Морето—Денисъ Тепе—Алибейкасѫ—Туркота. Съпротивлението отъ страна на 3-ата казашка дивизия пристигнала въ Добруджа на 17/XII е сломено. Дивизията понесе тежки загуби. Въ източна Влахия операциитѣ се развиватъ планомѣрно.

Споредъ турския бюлетинъ на 20/XII 6 клм. отъ Хамаданъ единъ неприятелски ескадронъ бидѣ разбитъ.

Потопени параходи: 4

Атина. „Ехо Де Пари." Положението неопрѣдѣлено. Краля настоява правителството да вземе по енергични мѣрки:

Постѫпили подаръци
за раненитѣ войници.

Г-жа Донка Дукова раздаде 100 симитя. Г-жа Альова — 1 тепсия точено. Г-жа Донка Янтовска — една печена гѫска съ картофи раздадена въ стая № 9. Г-жа Иринка Хр. Димитрова — 1 гѫска съ картофи и 1 домашенъ хлѣбъ.